

[Ministeren for skatter og afgifter]

keligt er nævnt i loven, omfattet af afgiftspligten.

Ved forslaget gøres afgiften også generel, for så vidt angår tjenesteydelser, således at erhvervsmæssig omsætning af alle tjenesteydelser principielt bliver afgiftspligtig.

Det betyder, at flere tjenesteydelser end efter den gældende lov vil blive inddraget under momsbeskatningen, men meget væsentlige områder vil dog fortsat være holdt uden for beskatningen.

Lovforslaget foreslår således bl. a., at følgende ydelser undtages fra afgiftspligten: hospitalsbehandling og sundhedspleje, den sociale forsyng, skoleundervisning m. v. og faglig uddannelse, amatørsportsarrangementer og -aktiviteter, personbefordring, udlejning m. v. af fast ejendom, forsikringsvirksomhed samt bank- og finansieringsvirksomhed.

Direktivet giver mulighed for i et vist omfang at holde liberale erhverv uden for afgiftspligten. Dels af fiskale grunde, men også for at undgå afgrænsningsvanskeligheder, mener jeg at det vil være rigtigt at begrænse disse undtagelser mest muligt.

De tjenesteydelser, der er afgiftspligtige efter den gældende momslov, vil fortsat være afgiftspligtige efter den ændrede formulering af loven. Som eksempler på nye områder, der bliver afgiftspligtige, kan jeg nævne: agenturvirksomhed, bureauer (såsom adresse-, artist-, billet-, vagt- og vikarbureauer), danseskoler, køreskoler m. fl. Flere eksempler er nævnt i lovforslagets bemærkninger, men det følger af den lovgivningsteknik, som her har måttet anvendes, at en udtømmende opremsning af afgiftspligtige ydelser ikke lader sig foretage.

Det er en væsentlig ændring i vort moms-system, jeg her har skitseret, men jeg vil gerne fremhæve, at 6. momsdirektiv ikke i øvrigt vil nødvendiggøre ændringer af de bærende regler i momssystemet. Vi kan opretholde vore angivelses- og afregningsregler, herunder de særlige frister, der gælder for landbrug og fiskeri m. v. Vi kan bevare de gældende regnskabs- og faktureringsbestemmelser. Der sker ingen ændringer ved opgørelse af den afgiftspligtige værdi, altså beregningsgrundlaget bevares. Jeg finder det rigtigt her at pege på disse forhold, fordi det fra tid til anden under de langvarige forhandlinger om 6. momsdirektiv har været fremme i

den offentlige debat, at der kunne forventes afgørende ændringer i vort momssystem, når dette direktiv blev vedtaget.

Jeg skal ikke her komme nærmere ind på de ændringer af loven, der foreslås uden for tjenesteydelserne. Flere af ændringerne er en direkte følge af omlægningen af beskatningen på dette område. Jeg må om disse ændringer henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Lad mig sluttelig nævne, at udvidelsen af afgiftspligten vil blive bekendtgjort gennem annoncer i dagspressen m. v., ligesom toldvæsenet i en overgangsperiode, som ved momsens gennemførelse i 1967, vil give en omfattende information for at orientere både de virksomheder, om hvilke det med sikkerhed kan siges, at de bliver omfattet af afgiftspligten, og dem, der må antages at blive det.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige og hurtige behandling.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

(Lovforslag nr. L 99).

Af bemyndigelsen i henhold til den bemyndigelseslov, som folketinget vedtog i april måned (lov nr. 147 af 22. april 1977), resterer nu 1,4 mia kr. Hertil kommer, at man er i færd med at arrangere et lån i Schweiz på 100 mill. sfrs, som vil udnytte yderligere 275 mill. kr. af lånerammen.

Uanset at der endnu er utrukne beløb af væsentlig størrelsesorden af tidligere optagne lån, vil fortsat lånoptagelse på udenlandske kapitalmarkeder være nødvendig, og en låneramme som den resterende giver ringe bevægelsesmulighed for nye låneaftaler.

Man holder sig i finansministeriet til staidighed i kontakt med en række lånformidlere med henblik på at kunne optage lån på det for de forskellige låntyper og valutaer mest gunstige tidspunkt. Herigennem har man fået bekræftet det generelle indtryk, at lånemulighederne for tiden er rigelige og vilkårene fordelagtige for låntagerne.

Det vil derfor være naturligt allerede nu at tilvejebringe en låneramme, som tillader fort-

[Finansministeren]

sat forhandling om og indgåelse af låneaftaler på det tidspunkt, der giver bedst mulige vilkår, så vidt muligt kombineret med en mulighed for at holde en del af lånebeløbene i reserve til senere hjemtagning.

Der er i 1977 sket en positiv udvikling i Danmarks valutalikviditet, ligesom den private låntagning i udlandet har været stigende. Den androg i 1976 ca. 1,5 mia kr., medens den i de første 3 kvartaler af 1977 har udgjort omkring 5,6 mia kr. Det er regeringens opfattelse, at den stedfundne forbedring er en nødvendig forudsætning for at føre en stabil valutapolitik, og valutareserven må ikke reduceres ved dækning af det udenlandske finansieringsbehov. Den udenlandske låntagning må derfor videreføres i det omfang og den takt, som finansieringsbehovet sammenholdt med lånemuligheder og -vilkår betinger.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om internationale reguleringsforanstaltninger vedrørende fiskeri.

(Lovforslag nr. L 88. Fremsat 11/11 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Søren B. Jørgensen (S):

Siden vi i 1971 vedtog loven om reguleringsforanstaltninger vedrørende fiskeri, er der både internationalt og nationalt sket væsentlige ting inden for fiskerierhvervet.

Vi anede ikke i 1971, at vi i året 1977 ville have fiskerizoner på op til 200 sømil. Vi vidste heller ikke dengang, om vi ville blive medlem af EF, og at vi derfor i dag opererer med et EF-hav. Udviklingen har også medført, at vi i de seneste år har indført kvoteringer for flere fiskearter, ligesom vi på anden måde her i folketinget nationalt har lovgivet på fiskeriområdet. Men også andre lande har måttet regulere deres fiskeri i erkendelse af, at havets levende ressourcer ikke er udtømmelige.

Når et land, der ikke er medlem af EF, tillader andre landes fiskere at fiske inden for det pågældende lands 200 sømils grænse, så kan det land, for at have hånd i hanke med, hvor meget der fiskes i dets område, stille visse krav til andre landes fiskere. Det er for at kunne opfylde de krav – og det er det egentlige i lovforslaget – som andre lande måtte stille til danske fiskere, der ønsker at fiske på disse landes fiskeriterritorier, at ministeren nu ønsker en tilføjelse til loven. Vi har mærket os, at disse foranstaltninger og forskrifter først skal gennemføres efter forhandling med Dansk Fiskeriforening og Danmarks Havfiskeriforening.

Med disse bemærkninger kan jeg på den socialdemokratiske gruppes vegne tilsige ministeren en positiv behandling af det foreliggende forslag.

Erlendsson (FP):

Den stadige strøm af reguleringer, som dansk fiskeri må finde sig i, er i væsentlig grad forårsaget af regeringens hovedløse og resignerende politik. Der er fortvivlelse i mange nordjyske fiskerhjem over den nye situation, at et givtigt industrifiskeri ved den norske kyst, specielt ud for Egersund, nu er blevet så stærkt begrænset som, tror jeg nok man kan sige, en hævnakt over for danskerne, fordi Danmark har indført begrænsende foranstaltninger med hensyn til rejfiskeriet i de grønlandske farvande.

At det specielt er industrifiskeriet, det går ud over, er så meget mere uforståeligt, som det er påvist af danske fiskeribiologer, at en væsentlig faktor til at fremme konsumfiskeriet er, at der fiskes hårdt på industrifisken, som er en konkurrerende faktor med hensyn til den føde, der er i havet.

Nu må vi altså se, at fiskeriet er kommet i en ny alvorlig situation. Det er ikke kommet som lyn fra en klar himmel. Der kom meddelelse fra nordmændene om det, allerede en måned før denne regulering skulle indføres. Det kom til fiskeriorganisationerne, men det har naturligvis ikke været ukendt for fiskeriministeriet.

Det er klart, at når fiskeriorganisationerne får til opgave at udvælge en lille brøkdal af de skibe, der plejer at drive deres fiskeri i disse farvande, hvortil vi må mene at vi har historiske rettigheder, hvad der jo også har